

Офіс Президента України

18.09.2025 № 41-01/2622

На № _____

**Головам обласних та Київської
міської державних адміністрацій**

З нагоди Дня захисників і захисниць України (1 жовтня) просимо організувати проведення тематичних заходів із дотриманням вимог та обмежень воєнного стану і з урахуванням ситуації в конкретному населеному пункті.

Передусім особливу увагу важливо приділити забезпеченню на всіх рівнях гідних умов життя захисників і захисниць нашої держави, їхніх родин, створенню можливостей ефективного та безперешкодного виконання ними своєї роботи, від якої залежить життя всієї країни, окремої громади і кожного з нас.

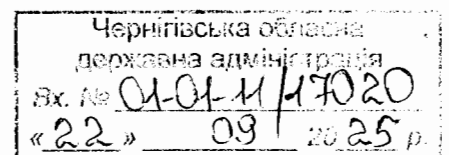
Пропонуємо під час формування тематичного контенту для медіа та змістовної частини заходів використовувати опорні меседжі, наведені в додатку.

У контексті відзначення Дня захисників і захисниць України просимо забезпечити:

ефективне вирішення проблемних питань борців за незалежність України, членів сімей військовослужбовців, які загинули під час російсько-української війни, а також осіб, які отримали інвалідність унаслідок війни;

упорядкування місць проведення заходів, знакових місць, меморіальних об'єктів; встановлення (вивішування) 1 жовтня 2025 року органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, об'єднаннями громадян Державних Прапорів України;

ушанування біля пам'ятників та пам'ятних знаків на честь захисників України, діячів українського державотворення, борців за незалежність України, пам'ятників та місць поховання українських воїнів та цивільних осіб, загиблих унаслідок агресивної війни, яку російська федерація розв'язала і веде проти України – покладання керівниками місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування квітів, квіткових композицій, встановлення вінків, лампадок;

реалізацію офлайн та/чи онлайн тематичних освітніх, комунікативних, патріотично-виховних, медійних, виставкових та інших проєктів;

складання учнями урочистої клятви у військових ліцях і навчальних закладах із посиленою військовою підготовкою (за наявності) за участю керівництва місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, а також ветеранів силових структур;

висвітлення у місцевих медіа виступу / звернення Президента України, відповідних звернень представників місцевих органів виконавчої влади, заходів з нагоди Дня захисників і захисниць України, сприяння розміщенню тематичної інформації історичного та сучасного контекстів.

Пропонуємо звернутися до керівників релігійних організацій регіону щодо проведення 1 жовтня 2025 року молитви за захисників України.

Посилену увагу приділити дотриманню громадського порядку і стабільності, у тому числі з урахуванням воєнного стану, забезпеченню безпеки, нейтралізації деструктивних чинників, попередженню провокацій.

Про проведену роботу просимо поінформувати Офіс Президента України до 7 жовтня 2025 року.

Додаток: на 4 аркушах.

Заступник Керівника
Офісу Президента України

В.Микита

МАТЕРІАЛИ

щодо змісту тематичних заходів/повідомлень з нагоди Дня захисників і захисниць України

День захисників і захисниць України (сучасна назва з 04.08.2021) встановлено у 2014 році на вшанування мужності та героїзму захисників і захисниць незалежності та територіальної цілісності України, військових традицій і звитяг Українського народу, сприяння подальшому зміцненню патріотичного духу у суспільстві.

В Українській традиції День захисників і захисниць України пов'язаний з Днем Покрови Пресвятої Богородиці, тому відзначаються обидва свята одночасно 1 жовтня. До свята Покрови також приурочені День Українського козацтва та символічна дата створення у 1942 році Української повстанської армії.

Цього дня віддаємо шану незламності духу усіх захисників і захисниць України, які здобували та відстоювали незалежність України у минулому, а також мужності та героїзму воїнів Сил оборони України, ветеранів і ветеранок, добровольців, волонтерів, які нині захищають суверенітет та територіальну цілісність України.

День захисників і захисниць України відзначаємо в умовах агресивної війни, яку російська федерація розв'язала і веде проти України.

Законом України «Про засади державної політики національної пам'яті Українського народу» визначено: Війна за Незалежність України – боротьба за незалежність, суверенітет, територіальну цілісність та недоторканність України проти агресії Російської Федерації, яка розпочалась 19 лютого 2014 року.

Вже понад 10 років у цивілізованому ХХІ столітті триває героїчна боротьба Українського народу проти московської агресії, за свою свободу та незалежність, національну гідність. За цей час реалії війни ще більше зміцнили загартовану віками в боротьбі українську націю та зцементували безапеляційне прагнення Українського народу до миру через перемогу над ворогом. Своїм героїзмом, відданістю ідеалам Гідності і Свободи ми здобули належну повагу у світі.

За роки боротьби проти агресора Україна, без перебільшення, змінила світ. Значною мірою висвітлилися приховані чи неявні раніше проблеми, відбулося переформатування систем взаємодій та взаємовідносин відповідно до сучасних викликів і загроз. Наближення перемоги над нашим багатовіковим ворогом, який нині несе загрозу Європі і решті цивілізованого світу, стало невід'ємним питанням сучасного глобального порядку денного.

На жаль, на шляху до перемоги демократії і гуманістичних цінностей над силами зла – тоталітарними режимами та їхніми апологетами – наш народ сплатив і продовжує сплачувати надвисоку ціну: життями людей, майбутнім дітей, сталістю перспектив, позиціями України й українців у світі... Перелік втрат від війни можна продовжувати нескінченно, бо війна завжди забирає, війна – це про вбивства, руйнування, знищення... Тих, хто сподівалися і могли б бути творцями добробуту – власного, країни і світу, війна робить воїнами, учасниками бойових дій, героями... на жаль, часто – посмертно.

День захисників і захисниць – передусім день тих, завдяки кому ми втримали незалежність, маємо змогу й за нинішніх воєнних реалій працювати, творити, виховувати дітей.

Цього дня ми вшановуємо сучасних захисників і захисниць України та українських героїв різних епох. Сучасні воїни примножують і розвивають тисячолітні українські військові традиції. Українська армія береже імена героїв минулих епох – від воїнів-русичів і козаків до січових стрільців і вояків УПА. Тому у війську утвердилися назви частин, пов'язані з легендарними українськими полководцями та ушанованими формаціями минулого.

Дякуємо всім, хто нині боронить нашу незалежність, і маємо згадати кожного, хто віддав життя за Україну. І ця подяка – не щось абстрактне і безособове, адже в кожного з нас є рідні, друзі, колеги, котрі несуть або несли службу у силових структурах.

Ми повинні забезпечувати нашій армії міцний тил – кожен у свій спосіб, але з максимальною самовіддачею, так, щоб це посилювало наших оборонців і наближало Перемогу.

Історична довідка (за матеріалами Українського інституту національної пам'яті)

1 жовтня українці відзначають свято Покрови Пресвятої Богородиці. Ідея заступництва Божої Матері – захисниці від ворогів – має глибоке коріння із часів Русі і запровадження християнства у 988 році. Князь Ярослав Мудрий збудував у Києві церкву на Золотих Воротах як вияв вдячності Богові і Пресвятій Богородиці. 1039 року він віддав народ Русі під опіку Божої Матері.

Свято Покрови Пресвятої Богородиці було одним із найголовніших свят козаків, за що воно отримало другу назву – Козацька Покрова. Саме на свято Покрови козаки проводили ради, на яких вибирали нового гетьмана або членів старшини. Тоді ж виник новий тип ікони – «Козацька Покрова», де під омофором Богородиці зображуються українські ієрархи, гетьмани і козаки. Також вшанування козаками Покрови позначилось і на топоніміці території їхнього проживання – сьогодні багато сіл в Україні носять назви «Покровка», «Покровське», «Новопокровка».

У добу Української революції 1917–1921 років відроджувалися традиції військово-козацької спільноти. Вони стали основою для розбудови збройних сил УНР, Української Держави та ЗУНР. Передусім це простежується в найменуваннях військових формацій. Першим таким підрозділом став Український козацький полк імені Богдана Хмельницького, створений у травні 1917 року. Згодом виникли формування, названі на честь видатних козацьких командирів – Петра Дорошенка, Костя Гордієнка, Івана Мазепи. Козацький «відбиток» є й у таких назвах: Січові стрільці, Запорізька група, Сердюцька дивізія, Запорізька Січ, гайдамацькі полки та вільне козацтво. Козацькі військові традиції в добу Української революції прослідковуються також у військовій символіці (стяги, відзнаки), назвах військової техніки (панцерні потяги «Хортиця», «Запорожець», «Полуботок» та інші), назвах кораблів (крейсер «Гетьман Іван Мазепа», канонерський човен «Запорожець»). Окремо слід згадати військову термінологію, якою послуговувалися для позначення рангів,

посад і військово-структурних елементів: козак, ройовий, чотар, бунчужний, півсотенний, сотник, курінний, осавул, полковник, отаман бригади, отаман дивізії, отаман корпусу. Це відображалося в одностроях і зовнішньому вигляді вояків українських військових формацій тих часів. Кашкет-«мазепинка», чорні шапки з кольоровими шликами, черкески й інші елементи старовинного українського військового одягу. Часто бійці за зразком козаків голили голови, залишаючи лише оселедець.

У Другій світовій війні українці боролись із нацизмом в лавах Червоної армії, Української повстанської армії та в арміях Об'єднаних Націй. Уродженці різних куточків України й українці світу, котрі були в регулярних арміях або ставали партизанами, служили у допоміжних формуваннях чи на передовій, пройшли усю війну чи загинули в боротьбі, пліч-о-пліч із іншими народами боролися проти нацизму. Вояки Української повстанської армії брали до рук зброю, аби захистити українців від обох тоталітарних режимів – нацистського та комуністичного. Боролися за відновлення української державності, наслідували козацькі військові традиції. Символічний день її створення – у день Покрови Пресвятої Богородиці у 1942 році. Боротьба УПА була продовженням українського визвольного руху періоду Української революції 1917–1921 років, підпільно-бойової Української військової організації та Організації українських націоналістів у 1920–1930-х роках.

Сьогодні наше військо стало однією із найбоєздатніших армій Європи та світу, маючи за плечима 10 років бойового досвіду. Вже під час російсько-української війни Україна реформувала і модернізувала Збройні сили, а також відновила питомо українські мілітарні традиції, інтенсифікувала ідеологічну складову патріотичного виховання особового складу. У боях із підрозділами російської регулярної армії наша армія професіоналізувалася і стала однією із найважливіших інституцій країни. Збройним силам сьогодні найбільше довіряє українське суспільство.

Сучасні збройні сили отримали у спадок від попередніх поколінь головний убір, знаки розрізнення та гасло.

«Мазепинка» – головний убір із переднім клиноподібним розрізом, частина українського військового вбрання. Вона стилізовано наслідує вигляд козацьких головних уборів другої половини XVII століття, коли гетьманував Іван Мазепа. Саме так їх зображували на тогочасних портретах. «Мазепинки» почали носити Українські січові стрільці під час Першої світової війни. Згодом цей головний убір набув поширення в інших українських формаціях – Галицькій Армії, Карпатській Січі та УПА. Від 2017 року «мазепинка» є офіційним головним убором Збройних сил України.

Нарукавний тризуб – знак розрізнення, що носили на рукавах одностроїв вояки Армії УНР і сам Головний отаман Симон Петлюра. «Тризуб матерчатий, фарби по родах зброї, форми по малюнку», – йшлося в наказі 30 липня 1919 року. Простий, без деталізації, тризуб легко було виготовити в умовах безперервних бойових дій та невеликого і нестабільного тилу Армії УНР. Продовжуючи петлюрівські традиції, сучасні захисники України носять тризуби на рукавах одностроїв.

«Слава Україні! – Героям слава!» – гасло Української повстанської армії. Нині воно є офіційним вітанням у Збройних силах України. «Слава Україні!» почали вітатися вояки кінного дивізіону 1-го Запорізького полку Армії УНР. На це відповідали: «Козакам слава!». Звертання «Слава Україні! – Героям слава!» затвердив навесні 1941 року II Великий збір ОУН під проводом Степана Бандери. 4 жовтня 2018 року Верховна Рада затвердила вітання «Слава Україні! – Героям слава!» як офіційне в Збройних силах та у Національній поліції.